

Nro.

104.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 7go Maia 1796a

G a z e t y.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 10. Kwietnia.

Przedwczora przybył tu Kuryer z Bazylei, i od owego momentu zaczęto mówić o zawartym pokoju z sprzymierzonymi; iak się teraz okazuje, były wprawdzie uczynione propozycye tym końcem od koalicyinych, ale wszelkie nadzieie bliskiego pokoju zniknęły już zupełnie.

pełnie, a rząd nasz nadzwyczajne czyni przygotowania do wojny, i szuka sposobów, iakiemiby, w niedostatku go owych pieniędzy, podjąć mógł liczne wydatki kampanii.

Pisma publiczne żałą się bardzo na Arystokratów tutejszych, którzy śmiało głośno twierdzić, że Rząd nasz nie jest trwały, kray bez źródeł, a mandaty podpadną temuż samemu losowi, co dawniey asygnaty. Takie pogłosy, iak są błahe, i bez wszelkiego fundamentu, tak czynią nadzieie iakoweś nieprzyjaciółom Rzeczypospolitey, i wstrzymują ich od zezwolenia na pokóy.

Freron, iak twierdzą pisma tutejsze, przeznaczony został na Kommissarza w *St. Domingo*. Dodaia, że zaślubił sobie siostrę Jenerała *Buonaparte*.

Odebraliśmy tu wiadomość i szczegóły o rokoszu wszczętym w *Cadix* na flocie obywatela *Richery*. Woysko niekontente z zatrzymaney nadgrody za zdobyczy w *Cadix* sprzedane, podniosło rokosz; ale waleczny *Richery* szczęśliwie uśmierzył bunt. Dnia 10. Marca wydał Proklamacyą, w którey ogłosił Ekwi-
paż fregatty *Friponne* za buntowny.

Dnia

Dnia następującego proklamacya ta złagodzoną została, i wyrażono, że część tylko ekwipażu, uważana będzie za buntowną, skoro sprawcy wydani zostaną. Tak się stało, a herasztowie aresztowani, odesłani są do Francyi, gdzie odbiorą karę przyzwoitą.

Rząd Hiszpański dawał wszelką pomoc *Richeremu* do przywrócenia porządku. Około 100. osób areztowanych zostało. Teraz flotta Obywatela *Richerry* odebrała rozkaz opatrzenia się w żywność na 6, a w wino na 8. miesięcy. W *Cadix* przytrzymano 2000 mill: fałszywych asygnat, które prowadzono z Anglii do krajów Francuskich. Anglicy w tem mieście naywięcey przykładac się mieli do pobuławiania ludzi na flocie Francuskiej, i Kapitan *Dumanoir*, wysłany został do *Madrytu*, końcem oskarżenia tych cudzoziemców u Dworu Hiszpańskiego.

Z *Madrytu* donoszą, że przy *Aranjuez*, i na niektórych okrętach Hiszpańskich na *Tajo*, zawieszono trzykolorowe chorągwie.

Direktoryat wysłał temi dniami 5. milionów gotowych pieniędzy do armii Włoskiej.

Młodzież w Departamencie południowym *Cher*, wzbraniając się pójść do armii, zbuntowana w liczbie 200 opanowała miasteczko *Sancerre*, i zawiesiła tam białą chorągiew. *Markis Bontilliers* jest na czele tych rokoszan. Rządowi nie trudno będzie przywieść te garstkę do posłuszeństwa, i dać iey uczuć surowość kary.

Gromada *Sinchebray* nie dawno napađniona była od 2000. Szuanów, ale mię zkańcy z 80. Republikanami tak żwawie ich przyieli, iż z stratą, uciekać musieli Rabownicy. Do *Brest* przyprowadzono, między innemi, zdobyty okręt Angielski z ładunkiem wartującym 400,000. liwrów.

Ponieważ Rebellizanci w *Vendée* rosproszeni już zostali, dla tego Dyktoryat umyślił, znieść w tych Departamentach rząd wojskowy, i wprowadzać zwolna Konstytucyiny. Tym końcem wysłano już Kommissarzów na zachód. Wojsko ma tylko dla bezpieczeństwa obywatelów zostawać w *Vendée*.

Elkadra Hollenderska pod Wice-Admiralem *Braak* od 4. okrętów liniow: i 13. fregatt, oszukawszy liczne floty An.

Angielskie, przemknęła się tak zręcznie na morze Atlantyckie, iż gdyby z przypadku nie była teraz postrzeżoną w bliskości wysp *Azorskich*, nieprzyiaciele byliby sądzili, że zginęła skołatana od burzy. Płynie ona szczęśliwie do Indyi Wschodnich.

Jenerał *Hocbe* przeniósł główną swą kwaterę do *Rennes*, gdzie przyprowadzono świeżo schwytanych 2. Szefów Szuanów z 14. adherentami. Tamteyż obywatele uformowali kolumnę latającą, która użyta będzie do śledzenia Szuanów.

Dnia 8. w Radzie 51et stanął dekret, aby odtąd nie dzwoniono na nabożeństwa, i duchowni, którzyby tym sposobem wzywali obywateli do Kościołów, za pierwszym razem rocznym więzieniem, a za drugim wygnaniem z kraju karani będą.

Dnia 9. wniesiono materją względem wprowadzenia loteryi krajowej. Po długim rostrzaskaniu zgodzono się jednomyślnie na zaniechanie tego wniosku, jako sprzecznego czystey moralności i niszczącego obywatelów.

Rozmaite wiadomości.

Od Renu dochodzą wiadomości, że za przybyciem Arcy - Xiążęcia Karola woyska Cesarzkie odebrały rozkaz zbliżania się ku teatrowi wojennemu. Sądzą, że od 18. Kwietnia zawieszenie oręża wypowiedziane będzie. Francuzi w Xięstwie Bergeńskiem coraz zwiększają swą liczbę, i rozciągają się aż do linii demarkacyjnych, które pod surowemi karami szanować swemu woysku każą. Jeńcy Austriacy z Niderlandów przeprowadzeni teraz zostali do Kolonii, gdzie nastąpić ma zamiana. W Armii Sambry i Mozy z każdej kompanii Kommendanci wybierają najmnieyszych i mniej zdatnych ludzi, i odsyłają ich na powrót do Francyi. Austriacy zakładają wiele obozów w nadreńskich okolicach, to jest: pod *Höchst*, *Moguncyą*, *Lautern*, *Neustadt*, *Mutterstadt* i t. d. Ren może w tey Kampanii stać się także teatrem wojny: albowiem z obu stron wygotowano porządne Flotille.

Xiążę *Dwóch Mostów* obrażony arcy-
sztowniem swego ministra *Salabert*, i
wi-

widząc, że sprawa iego na Seymie Rzeszy nie przychodzi tak rychło do rozpoznania; podał noty do większey części Dworów Niemieckich, żądając ich opieki. Dwór Berliński, Drezdeński i innych wiele miało się oświadczyć, że użyją wszelkich środków do obrony praw Rzeszy, które na ministrze Xiążęcia zgwałcone zostały. Jest jednak nadzieia, że interes ten w sposób łagodny zakończony będzie.

Z Stambułu donoszą, że wojna z Rosyją zdaie się już być nieuchronną. Nadzwyczajne zgromadzenia się woyska, uzbraiania fortec, wyporządzania floty w portach *Synope*, *Trapezontu*, *Warny* i t. d. wzdłuż morza Czarnego, są pewnym dowodem, że Turcyja zamyśla rozpocząć kroki nieprzyjacielskie. Z Azji przez cieśninę Konstantypolitańską wielka moc przeprawia się woyska do Europy. Też same przygotowania dają się postrzegać z strony Rosyi. Woyska iey stoją już w gotowości nad Dniestrem, a na czarnym morzu urządza spieszenie swą flotę. Kommandanci Eskadr Rosyjskich *Ribas* i *Mordinoff* mieli pojechać do Petersburga, dla odebrania rozkazów, i na-

radzenia się z rządem. Co zaś najwięcej
ośmiela Turków do wojny, to wielkie
porulzenia Persów przeciw Jeorgiu, i
Czerassom, tudzież związki z Francją,
i inną Potencją.

Kraie Konfitytucją Francuską wcie-
lone do Rzplitey, o których wipominał
Ob: Bartelemy w odpowiedzi daney An-
glii, że nie mogą byćz ustąpione są: 1. Fran-
cya tak, iak była przed wojną 2. Osa-
dy w Indyach zachod. 3. Wyspa Fran-
i Bourbon. 4. Martynika z Tabago. 5. St.
Domingo cała. 6. Pondichery. Chandena-
gore, Carical, Mahé, i inne osady Indyi
wschod. 7. Avenion z Hr. Wenesseńskim.
8. Mömpelgard i Bruntrutt 9. Sabaudya,
Nicea i Monaco. 10. Flandrya z Braban-
cją Austriac: , i wszystkie kraie należą-
ce po lewych brzegach Renu do Cesarza.
11. Mastricht, Venloo z Flandryą Hollen.
12. Biskupstwo Leodyiskie. Francuzi wszy-
skie te kraie przy sobie utrzymać, i wzgłę-
dem nich w negocyacye nawet wchodzić
nie chcą. Wypada więc, że Francya tyl-
ko z Anglią myśli o korzyściach z krwa-
wey tey wojny, która najwięcej ko-
sztowała Cesarza.

D O D A T E K

DO DZIENNIKA Nr 104.

*Dalszy ciąg Edyktu względem zap.
solnych.*

Posiódme. Wszyscy dawnieysii Dóbr Solnych właściciele obowiązani są, w 6. tygodniach po obwieszczeniu ninieyszego naywyższego rozporządzenia ustanowić Plenipotenta w Lwowie, osobną go *ad actum* umocnić władzą, i onegoż delegowanemu Sądowi oznaymiec, ażeby wiedzieć było można, komu oblikwidacye i dalsze rozporządzenia Sądowe mają być oddane, w przeciwnym bowiem razie postanowi się dla nich z Urzędu zastępcą, i ich się o tym edyktem podług przepisu Sądowego uwiadomi.

Poofme. W przypadku gdyby strona sądziła, iż na przeciw oblikwidacyi sobie oddaney, fundamentalne zarzuty uczynić, lub defekta okazać może, tedy w 6. tygodniach od daty oddaney sobie obli-

oblikwidacyi tym pewniey oneż przed delegowanym Sądem *in forma załoby* zanieść ma, le że w przeciwnym razie oblikwidacya takowa iak gdyby ią strona za rzetelną uznała, uważana, i podług tego exekucya bez dalszych zachodów swoje miejsce mieć powinna.

Podane wyłożenie defektów odda się potym do Król. Fiskusa dla uczynienia odwodu na 30. dni, i tak się dalej z Repliką i Dupliką od 14. do 14. dni postąpi. Strony atoli pisma swoje z iak naydokładnieyszą wyrozumiałością i z wiążomością układać, a mianowicie wszelkiey niepotrzebney rozwlekłości tym pewniey wystrzegać się mają, ile że w przeciwnym razie karami prawem ustanowionemi ukarani będą.

Podziemięte. Gdyby się która strona Dekretem od Sądu delegowanego pierwszej Instancyi ferowanym, uciążoną bydz sądziła, wolno iey będzie w dalszym ciągu udać się do Sądu przy naywyższym Dworze delegowanego iako do drugiej i ostatniey Instancyi w tym sposobie, iak to w innych przypadkach rewizyjnych zwyczajno iest, od którego wyroku dalsza już potym [nie pozostanie droga,

Po-

Podziesiąte. W celu zabezpieczenia naywyższego skarbu ma być *kondykcyą de non onerando & non alienando* na dobrach za ekwiwalent danych, gdzieby już była zaprenotowana, w stanie tym, w którym teraz jest, zostawiona, co do tych zaś dóbr w równowartość oddanych, gdzieby jeszcze nie była prenutowana, i na wszystkich Dobrach ekwiwalentowych tak długo niewzruszoną zostawać powinna, póki względem okoliczności zamiany kaźdey decyzya nie nastąpi, i póki ustanowione *judicium delegatum Resultatum* w tey mierze Instancyi przyzwoitey z Urzędu nieoznaymi,

Pojedenaście. Nayiaśnieyszy Pan całą pertraktacyą Sądu delegowanego w pierwszej i drugiej Instancyi dla pożytku stron od tax i stempla, oprócz potrzebnych po nastąpioney sentencyi i przyjacielskiej ugodzie do zawarcia Instrumentów ugodnych czyli kontraktów, które tak pod stempel stósowney do przepisu, iakoteż pod taxę intabulacyi zwy czaynym sposobem podpadać mają, za wolną uznać raczył.

Podwunaste. Ponieważ podług nayłaskawszego zamiaru Nayiaśnieyszego Pana

na

na dane jest zlecenie postanowionemu tu w pierwszej Instancyi Sądowi delegowanemu w każdym razie, gdzieby który dawniej właściciel dóbr solnych z Królewskim Fiskusem względem wartości obustronnych Realności lub względem sposobu bonifikacyi czyli załagodzenia wpadł w spory wyżej wytkniętymi przepisami ieszcze nie rezolwowane, probować ustnie *dobrowolney ugody* gruntującej się na siuszności, nimby ieszcze w tey mierze formalny Sądowy był ferowany wyrok, a to za przywołaniem stron obydwóch, i zawrzeć takową ugodę (iednakże pod wyraźnym obwarowaniem najwyższej Ratyfikacyi) a gdy Najjaśnieyszy Pan dla tym snadnieyszego dostąpienia swego oycowskiego zamiaru daley oświadczyć raczył: iż ci, którzy nadzwyz w Dobrach ekwiwalentowych otrzymali, do rychłego ukończenia tego interesu zamiany podług przepisanych dla stron w to wchodzących więcey niż z iednego względu pożytecznych ustaw się nakłonia,

Dalzy ciąg potém.
